

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 16C/51/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614210504
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Baláž
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2016:7614210504.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudca JUDr. Radoslav BALÁŽ v právnej veci navrhovateľa M. U., D.. XX.XX.XXXX, N. H. XXXX/X, Z. D. S., právne zastúpeného JUDr. Jaroslav Čollák, advokát, Floriánska 19, Košice proti odporkyni L. U., D.. XX.XX.XXXX, H. N. H. XXXX/X, Z. D. S., H. Č. F. XXX, právne zastúpenej JUDr. Milan Križalkovič, advokát, Spišská Nová Ves, Hviezdoslavova 11, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, takto

rozhodol:

I. Určuje sa, že z vecí, ktoré mali navrhovateľ a odporkyňa v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov pripadajú navrhovateľovi do výlučného vlastníctva v podiele 1/1 (t.j. v celku):

· byt č. 9, nachádzajúci sa na 5. poschodí, obytného domu súp. č. XXXX nachádzajúcom sa v katastrálnom území Mesta Z. D. S. D. X. H. Č.. X, stojaci na parcele registra „C“ č. XXXX/XX a k tomu bytu prináležiaci spoluvlastnícky podiel o veľkosti 276/10000 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach uvedeného bytového domu, ako aj na parcele registra „C“ č. XXXX/XX - druh pozemku: Zastavané plochy a nádvoría o výmere 501 m², to všetko podľa zápisu na Liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Z. D. S., odbor katastrálny,

· parcela registra „C“ č. XXXX/XX - druh pozemku: Záhrady o výmere 324 m² v k.ú. Z. D. S., podľa zápisu na Liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Z. D. S., odbor katastrálny.

II. Navrhovateľ je p o v i n n ý na úplné finančné vyporiadanie podielu z bezpodielového spoluvlastníctva manželov, zaplatiť odporkyni sumu 19.272,03 EUR, a to do šiestich mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Navrhovateľ je p o v i n n ý uhradiť na účet Okresného súdu Spišská Nová Ves titulom trov štátu sumu 12,- EUR, do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku

IV. Odporkyňa je p o v i n n á uhradiť na účet Okresného súdu Spišská Nová Ves titulom trov štátu sumu 12,- EUR, do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Navrhovateľ a odporkyňa sú p o v i n n í zaplatiť na účet Okresného súdu Spišská Nová Ves súdny poplatok z vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva a to každý z účastníkov v sume 678,50 EUR, do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

VI. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom zo dňa 05.06.2014, doručeným tunajšiemu súdu dňa 11.06.2014, sa navrhovateľ domáhal vyporiadania jeho bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov s odporkyňou tak, aby do jeho výlučného vlastníctva pripadol byt číslo X na 5. poschodí bytového domu v Z. D. S. D. X. H. Č.. X, súpisné číslo XXXX, na parcele registra „C“ číslo XXXX/XX, o výmere 501 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoría, zapísaný na LV č. XXXX, Okresný úrad Z. D.Á. S. - katastrálny odbor, Okres Z. D. S., Obec Z. D. S., katastrálne územie Z. D. S. a spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel na pozemku vo veľkosti 246/1000 k celku (správne malo byť 246/10 000- poznámka súdu) a pozemok parcela registra „C“ číslo XXXX/XX o výmere 324 m², druh pozemku záhrady, zapísaný na LV č. XXXX, Okresný úrad Z. D. S. - katastrálny odbor, Okres Z. D. S., Obec Z. D. S., katastrálne územie Z. D. S.. Ďalej žiadal, aby hnutelné veci bližšie špecifikované v jeho odôvodnení pripadli do výlučného vlastníctva odporkyne. Zároveň žiadal, aby bol zaviazaný povinnosťou splatiť zvyšok pôžičky poskytnutej na základe Zmluvy o splátkovom úvere Č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX a zvyšok pôžičky poskytnutej na základe Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru číslo XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX R. XX.XX.XXXX. Zároveň mal byť zaviazaný povinnosťou zaplatiť odporkyňi sumu 7.000,- EUR titulom vyrovnania podielu z BSM a to do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Tiež žiadal, aby odporkyňa bola zaviazaná povinnosťou zaplatiť mu všetky trovy konania.

Tento svoj návrh odôvodnil tým, že na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp.zn. 9C/58/2013 zo dňa 17.04.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 06.05.2013, zaniklo manželstvo účastníkov konania, v dôsledku čoho došlo k zániku ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Po rozvoде manželstva sa navrhovateľ viacnásobne pokúsil zaniknuté bezpodielové spoluvlastníctvo s odporkyňou vyporiadať dohodou a to osobne a tiež prostredníctvom svojho právneho zástupcu, avšak bezvýsledne. Za trvania manželstva účastníci nadobudli postupne nasledujúci majetok patriaci do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a to vlastnícke právo k nehnuteľnosti - bytu číslo X nachádzajúcim sa na 5. poschodí bytového domu v Z. D. S. D. X. H. Č.. X, Z. Č. XXXX, stojacom na parcele registra „C“ číslo XXXX/XX, o výmere 501 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoría, zapísanom na Liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Z. D. S., katastrálnym odborom, pre Okres Z. D. S., P. Z. D. S., G. Ú. Z. D. S. a spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel na pozemku vo veľkosti 246/1000 k celku (správne malo byť 246/10 000 - poznámka súdu). Predmetný byt bol navrhovateľovi pridelený jeho zamestnávateľom, ako tzv. stabilizačný byt, pričom navrhovateľ sa zamestnávateľovi zaviazal, že u neho odpracuje desať rokov nepretržite. Na kúpu predmetného bytu do osobného vlastníctva použil navrhovateľ finančné prostriedky od svojich rodičov, ktorí mu v tom čase finančne pomohli. Náklady na predmetný byt znášal navrhovateľ v plnej miere a predmetný byt odporkyňa dňa 14.03.2013, bez prítomnosti navrhovateľa opustila s tým, že z bytu zobrala všetky hnutelné veci a zariadenie a odniesla ich na neznáme miesto. Znaleckým posudkom L.. A. H. Č. XXX/XXXX zo dňa 09.11.2013, bola hodnota bytu v čase právoplatného rozvodu manželstva určená vo výške 38.600,- EUR.

Ďalej do bezpodielového spoluvlastníctva manželov patrila parcela registra „C“ číslo XXXX/XX o výmere 324 m², druh pozemku záhrady, zapísaná na Liste vlastníctvom č. XXXX, vedenom Okresným úradom Z. D. S., katastrálnym odborom, pre Okres Z. D. S., P. Z. D. S., G. Ú. R. Z. D. S.. K spôsobu získania finančných prostriedkov na kúpu predmetného pozemku sa navrhovateľ pričínil sto percentnou mierou, nakoľko uvedená záhrada bola zakúpená výlučne z finančných prostriedkov poskytnutých rodičmi navrhovateľa. Znaleckým posudkom L.. A. H. číslo XXX/XXXX R. W. XX.XX.XXXX, bola hodnota nehnuteľnosti v čase právoplatného rozvodu manželstva určená vo výške 1.620,- EUR.

Ďalej do bezpodielového spoluvlastníctva manželov patrili hnutelné veci a to 2-krát dvojkridlová stena, 2x komoda, stôl na PC, PC s tlačiarňou, televízor OVP, rohová kuchynská lavica, kávovar, kuchynský robot, vysávač, kožená sedacia súprava 3+1+1, konferenčný stolík, botník, stolový šijací stroj Veritas a vzduchovka Slavia 631. Všetky vyššie uvedené veci odniesla odporkyňa z bytu na neznáme miesto a to bez akejkoľvek dohody, či oznámenia navrhovateľovi. Odporkyňa ponechala v byte iba veci, ktoré sú staré a nemajú žiadnu reálnu hodnotu.

Pasíva patriace do bezpodielového spoluvlastníctva manželov tvorili Zmluva o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX, banka: Z. Z., V.Z.. R. W. XX.XX.XXXX, ktorej predmetom bol úver vo výške 7.640,- EUR a ktorý spláca navrhovateľ v mesačných splátkach po 152,03 EUR a Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru číslo XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, banka: S. N., V.Z.. R. W. XX.XX.XXXX, ktorej

predmetom bol úver vo výške 2.370,- EUR a ktorý spláca navrhovateľ a to v mesačných splátkach po 37,17 EUR.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a to najmä na spôsob nadobudnutia nehnuteľností a tiež vzhľadom na to, že navrhovateľ uhrádza sám všetky spoločné pôžičky, pričom odporkyňa sa žiadnym spôsobom nepodieľa na ich splácaní a zároveň navrhovateľ platí všetky náklady týkajúce sa bytu, je podľa jeho názoru spravodlivé a v súlade s ustanovením § 150 druhá veta OZ, aby súd určil podiel BSM u navrhovateľa vo výške 2/3-tiny a u odporkyne vo výške 1/3-tina a teda aj suma na vyrovnanie podielu odporkyne bude vychádzať z takéhoto určenia podielov na BSM.

K návrhu sa vyjadrila odporkyňa písomným podaním zo dňa 26.09.2014, v ktorom žiadala, aby nehnuteľností boli pririeknuté do výlučného vlastníctva navrhovateľa a hnutelné veci, aby pripadli do vlastníctva toho z účastníkov konania, ako ich teraz resp. po rozvoде užívajú. Pokiaľ ide o pôžičky uvedené v návrhu, žiadala, aby tieto splácal, ak nie sú ešte splatené po rozvoде, navrhovateľ. V súvislosti s vyplatením podielu z titulu vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva žiadala, aby jej bol navrhovateľ povinný zaplatiť 20.000,- EUR a to do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Tiež žiadala, aby navrhovateľ bol zaviazaný nahradiť jej trovy konania, vrátane trov právneho zastúpenia. Uviedla, že nesúhlasí s vyjadreniami navrhovateľa a ani s rozsahom vecí, ktoré patria do bezpodielového spoluvlastníctva, pretože sú neúplné a zavádzajúce. Na vyporiadanie ich bezpodielového spoluvlastníctva dohodou mala a má od začiatku záujem. Poukázala na to, že sa musela odsťahovať z bytu a to predovšetkým pre násilnicke a agresívne správanie sa navrhovateľa, pre jeho alkoholizmus, o čom svedčí spis Okresného súdu Spišská Nová Ves vo veci rozvođu. Pokiaľ ide o byt, nie je pravdivé tvrdenie, žeby finančné prostriedky na jeho odkúpenie boli poskytnuté rodičmi navrhovateľa. Pokiaľ ide o záhradku, táto bola zakúpená zo spoločných peňazí a poprela akékoľvek poskytnutie peňazí rodičmi navrhovateľa. K samotnej hodnote nehnuteľnosti uvedenej v znaleckom posudku má výhrady, pretože investovali na spracovanie pozemku na vystavanie chatky, krbu a úpravy oveľa viac peňazí, než je teraz nehnuteľnosť ohodnotená. Pokiaľ ide o hnutelné veci, o ktorých navrhovateľ tvrdil, že ich všetky odniesla na neznáme miesto, o tých uvádzala, že dvojkrídlová skriňa, komoda a stôl na PC boli z detskej izby a patrili deťom a odporcovi zostali z detskej izby 2 ks váľandy. K položke č. 4 - PC s tlačiarňou - už dávno pred rozvođom neexistoval, resp. ako nefunkčný bol uložený do pivnice. Položka č. 5 - televízor OVP bol v detskej izbe a ku dňu rozvođu bol bez hodnoty a používali ho deti. Položka č. 6 - rohová kuchynská lavica, bola kúpená za jej trinásťky plát ako darček pod stromček pre ňu samotnú. Položka č. 7 - kávovar, je darom od jej otca a nepatrí do BSM. Položka č. 8 - kuchynský robot, je dar od syna Ivana. Položka č. 9 - vysávač, je dar od navrhovateľa a synov, ktorý dostala k Vianociam a nepatrí do BSM. Položka č. 10 - kožená sedacia súprava, má minimálnu hodnotu a ona si ju zobrala z dôvodu, aby mala na čom spať, pretože zariadenie spálne zostalo navrhovateľovi celé. Položka č. 11 - konferenčný stôl, je darom od otca pre ňu a nepatrí do BSM. Položka č. 12 - botník, sa nachádza v užívaní navrhovateľa, bol darom od syna. Položka č. 13 - šijací stroj zn. Veritas, bol zakúpený z peňazí z tzv. jej sterility (dostala 13.000,- Sk) a nepatrí do BSM. Položka č. 14 - vzduchovka zn. Slávia 631, patrí synovi Jánovi a on si ju kúpil z peňazí, ktoré si ušetril. Ďalej uviedla, že navrhovateľ vynechal veci, ktoré skutočne patria do BSM a ktoré zostali v byte a to obývačková stena, Hi-Fi veža značky Panasonic, televízor značky Panasonic, videorecorder značky Panasonic, DVD prehrávač, chladnička s mrazničkou, mikrovlnná rúra, varná kanvica, plynová pec s teplovzdušnou rúrou, kuchynská linka s digestorom, zariadenie celej spálne aj s príslušenstvom, t.j. periny, obliečky, osobná výbava;, televízor značky Orava, automatická práčka značky Whirpool, 2 ks váľandy, všetky vázy, sošky, poháre, zrkadlá, nástenné hodiny, obrazy a stropné sietidlá, kvetinové steny a kuchynský riad

Za trvania manželstva mali aj osobné motorové vozidlá a to zv. Škoda 100, Lada 1300, ktoré ona kúpila z mládežníckeho sporenia. Ďalej mali motorové vozidlo Hyundai Lantra, ktoré splácali zo spoločných peňazí, na ktoré dostal navrhovateľ šrotovné a následne zakúpil motorové vozidlo zn. Peugeot, ktoré tak isto splácali zo spoločných peňazí skoro päť rokov a ktoré navrhovateľ bez jej vedomia predal v čase, keď sa konalo o rozvođe. V tom čase malo vozidlo hodnotu podľa jej názoru 6.000,- EUR.

Súd vykonal dokazovanie výsluchmi účastníkov, svedkov, ako aj listinnými dôkazmi a pripojenými súdnymi spismi, na základe čoho ustálil tento skutkový stav:

Účastníci uzavreli manželstvo dňa 20.05.1986. Toto manželstvo bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 9C/58/2013-10 zo dňa 17.04.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.05.2013. Zároveň týmto dňom zaniklo aj bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, teda účastníkov tohto konania.

Za trvania manželstva účastníci nadobudli ako hnutelné veci, tak aj nehnuteľnosti.

V rámci svojich účastníckych výpovedí sa účastníci zhodli na tom, že do ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov patrili z nehnuteľnosti byt č. X, nachádzajúci sa na 5. poschodí, obytného domu súp. č. XXXX nachádzajúcom sa v katastrálnom území Mesta Z. D. S. D. X. H. Č.. X, stojaci na parcele registra „C“ č. XXXX/XX a k tomu bytu prináležiaci spoluvlastnícky podiel o veľkosti 276/10000 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach uvedeného bytového domu, ako aj na parcele registra „C“ č. XXXX/XX - druh pozemku: Zastavané plochy a nádvorcia o výmere 501 m², to všetko podľa zápisu na Liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Z. D. S., odbor katastrálny.

Uvedený byt účastníci konania nadobudli na základe Zmluvy o prevode vlastníctva bytu uzavretej dňa XX.X.XXXX medzi N. W. Z. D. S. ako predávajúcim, podpis štatutára ktorého bol osvedčený dňa 5.10.2004 a účastníkmi tohto sporového konania ako kupujúcimi, kedy vklad ich bezpodielového spoluvlastníctva k tomuto bytu bol povolený dňa 26.10.2004 v katastrálnom konaní vedenom pod sp.zn. S. XXXX/XXXX.

Podľa Článku VI. uvedenej zmluvy cena tohto bytu k 31.12.2004 bola 35.285,- Sk a bola uhradená kupujúcimi predávajúcemu dňa 28.6.2004.

Znaleckým posudkom L.. A. H. Č. XXX/XXXX R. W. XX.XX.XXXX, bola hodnota bytu v čase právoplatného rozvodu manželstva určená vo výške 38.600,- EUR, a obaja účastníci tohto sporového konania sa stotožnili s touto hodnotou tejto nehnuteľnosti.

Zároveň do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov konania - manželov patrila tiež parcela registra „C“ č. XXXX/XX - druh pozemku: Záhrady o výmere 324 m² v k.ú. Z. D. S., podľa zápisu na Liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Z. D. S., odbor katastrálny.

Uvedenú parcelu účastníci tohto sporového konania nadobudli na základe Kúpenej zmluvy zo dňa XX.X.XXXX uzavretej medzi Z. R. R. - R. P. XX-XX Z.V., L.: XXXXXXXX ako predávajúcim a okrem iného aj účastníkmi tohto sporového konania ako kupujúcimi v 16. rade za kúpnu cenu 4.417,- Sk, kedy vklad ich bezpodielového spoluvlastníctva k tomuto pozemku bol povolený dňa 28.9.1999 v katastrálnom konaní vedenom pod sp.zn. S. XXX/XX.

Znaleckým posudkom L.. A. H. Č.Z. XXX/XXXX R. W. XX.XX.XXXX, bola hodnota tohto pozemku v čase právoplatného rozvodu manželstva určená vo výške 1.620,- EUR, a obaja účastníci tohto sporového konania sa stotožnili s touto hodnotou tejto nehnuteľnosti.

V prebiehajúcom tomto sporovom konaní v súvislosti s hnutelnými vecami účastníci tohto sporového konania uzavreli dňa 31.08.2015 písomnú dohodu, v ktorej sa zhodli na tom, ktoré z týchto vecí patria do ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov, tieto si následne medzi sebou rozdelili a žiadali, aby súd tieto ich veci už nevysporadúval. Podľa uvedenej dohody a to v zmysle jej článku II bezpodielové spoluvlastníctvom manželov - účastníkov tohto sporového konania, tvorili hnutelné veci a to rohová kuchynská lavica, kožená sedacia súprava 3+1+1, obývačková stena, Hi-Fi veža značky Panasonic, televízor značky Panasonic, DVD prehrávač, chladnička s mrazničkou, mikrovlnná rúra, plynová pec s teplovzdušnou rúrou, zariadenie celej spálne, automatická práčka značky Whirpool, a stropné svietidlo v obývačke.

Podľa článku III uvedenej dohody, navrhovateľ nadobudol do svojho výlučného vlastníctva obývačkovú stenu, Hi-Fi vežu značky Panasonic, televízor značky Panasonic, DVD prehrávač, chladničku s mrazničkou, mikrovlnnú rúru, plynovú pec s teplovzdušnou rúrou, zariadenie celej spálne, automatickú práčku značky Whirpool a stropné svietidlo v obývačke, odporkyňa nadobudla do svojho výlučného vlastníctva rohová kuchynskú lavicu a koženú sedaciu súpravu 3+1+1.

Zároveň účastníci uvedenej dohody (a zároveň aj tohto sporového konania) v jej článku IV zhodne prehlásili, že v tejto dohode uviedli všetky hnutelné veci patriace do ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov ostatné hnutelné veci, ktoré užívali a ktoré boli aj predmetom konania na tunajšom súde sp.zn. 16C/51/2014 patrili a aj patria do výlučného vlastníctva toho-ktorého účastníka dohody a nie sú predmetom vyporiadania podľa tejto dohody. Tiež v tomto článku prehlásili, že vyporiadali všetky hnutelné veci, ktoré boli súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva manželov ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvode a že iné veci neexistujú, ako aj to, že sa dohodli na vyporiadaní ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov v rozsahu hnutelných vecí podľa článku III tejto dohody, bez akéhokoľvek nároku na finančnú kompenzáciu.

Za trvania manželstva účastníkov bolo tiež zakúpené osobné motorové vozidlo Peugeot 206+, VIN: VF32MKFWA9Y031048, EVČ: Z. XXXBP, ktoré bolo vedené na navrhovateľa ako držiteľa od 24.4.2009 do 3.1.2013, kedy jeho držiteľom sa stal syn účastníkov tohto sporového konania - L. U..

Podľa účastnickej výpovede navrhovateľa uvedené vozidlo bolo poškodené pri autonehode, kde škoda vystúpila na 100.000,- Sk teda 3.000,- Eur, následne stratilo výrazne na hodnote a bolo odpredané v januári 2013 ich synovi L. U. za symbolickú cenu 1 Euro, pričom odporkyňa musela vedieť o tomto odpredaji.

Odporkyňa poprela tvrdenia navrhovateľa o tom, že by mala vedomosť o uvedenom odpredaji a nesúhlasila s ním.

Svedok L. U. potvrdil, že začiatkom roku 2013, v ktorom sa jeho rodičia (účastníci tohto sporového konania) rozviedli, kúpil od navrhovateľa uvedené osobné motorové vozidlo auto Peugeot za 1,-EURO. V tom čase on vlastnil iné motorové vozidlo a to Octaviu, ktorú však musel predať cez predajcu AAA AUTO, nakoľko mal vtedy nejaké problémy. Uvedený Peugeot od rodičov bolo akurát po oprave, ktorá bola vykonaná po búračke, a ktorá bola vykonaná dosť nekvalitne, a preto do toho auta investoval, keďže s ním musel v apríli 2013 ísť na STK. Následne ho užíval až do septembra 2014, keď ho predal opätovne cez predajcu AAA AUTO za sumu 4.850,- EUR. Podľa vyjadrenia tohto svedka bolo to práve jeho otec - navrhovateľ, ktorý mu uviedol, že matka, teda odporkyňa, o odpredaji tohto vozidla jeho osobe vedela. Zároveň však potvrdil, že s matkou, teda odporkyňou sa na túto tému vtedy nerozprával. V čase podávania tejto svojej svedeckej výpovede pre súd uvedený svedok uviedol, že jeho vzťah k matke, t.j. odporkyni je dobrý.

Podľa svedka M. U. tento sa o „zmiznutí“ tohto vozidla dozvedel až z papierov, ktoré došli z pošty od Komunálnej poisťovne. Keďže sa domnieval, že ide o úhradu poisťky pre jeho vozidlo, uvedenú poštu otvoril a z nej následne zistil, že vozidlo malo byť prepísané. Nevedeli na koho, nakoľko poisťovňa touto poštovou zásielkou žiadala doplniť nejaké údaje na formulári k prepisu vozidla. On samotný auto vídaval v meste ako sa na ňom vozí jeho brat, ale do kontaktu s ním neprišiel. Dozvedel sa, že auto bolo prepísané na brata a tak sa o to nestaral. Bol to on, kto matku- odporkyňu upozornil na to, že auto zmizlo, a tiež jej uviedol obsah prípisu z poisťovne, ktorý obdržali. Podľa jeho vyjadrenia teda odporkyňa získala vedomosť o prepise vozidla potom, keď jej oznámil obsah poštovej zásielky z poisťovne Kooperatíva, ktorú on otvoril.

Uvedené vozidlo podľa správy Okresného dopravného inšpektorátu v Spišskej Novej Vsi zmenilo následne držiteľa z osoby syna účastníkov tohto sporového konania - L. U. na ďalšiu tretiu osobu dňa 28.11.2014.

Podľa zhodného vyjadrenia oboch účastníkov, zostatková hodnota tohto vozidla ku dňu zániku ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov bola 5.000,- EUR.

Účastníci uzatvorili dňa 23.3.2009 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX so Z. Z., V.Z., na základe ktorej im bol poskytnutý spotrebný bezúčelový úver vo výške 7.640,- EUR. Podľa zhodného prejavu účastníkov predmetný úver bol použitý na zakúpenie vyššie uvedeného osobného motorového vozidla Peugeot 206+. Z potvrdenia Slovenskej sporiteľne, a.s., zo dňa 1.4.2015 nesplatená výška tohto úveru k 6.5.2013, t.j. ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov - účastníkov konania bola v sume 3.104,78 EUR, z ktorej na istinu pripadla suma 3.086,42 EUR a na úroky sumy 18,36 EUR. Zároveň podľa uvedeného potvrdenia tento úver bol zrušený dňa 20.3.2015, pričom za obdobie od

23.3.2009 do 20.10.2014 bol splácaný bezhotovostne z účtu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedeného na meno navrhovateľa a dňa 3.11.2014 bol splatený bezhotovostne z účtu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedeného na meno navrhovateľa.

Dňa 20.12.2011 uzatvoril navrhovateľ zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ reg. číslo: XXXXXXXXXXXXXXX s VUB Banka, a.s., na základe ktorej mu bol poskytnutý spotrebný bezúčelový úver vo výške 2.370,- EUR. Na písomnej zmluve síce absentuje podpis spoludlžníka, avšak podľa zhodného prejavu účastníkov predmetný úver bol použitý na zakúpenie svadby ich syna L. U.Ň.. Z potvrdenia VUB Banky, a.s., zo dňa 25.3.2015 nesplatená výška tohto úveru k 6.5.2013, t.j. ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov - účastníkov konania bola v sume 2.215,70 EUR. Zároveň podľa uvedeného potvrdenia táto pohľadávka bola predčasne splatená dňa 14.11.2014 z účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX navrhovateľom.

Navrhovateľ do pasív zahrnul aj debetný zostatok na bankovom účte vedenom vo VÚB Banka, a.s. číslo účtu: XXXXXXXXXXXX/XXXX v sume 184,22 EUR, ktorú sumu vykazoval výpis z tohto bankového účtu ku dňu 31.3.2013. Odporkyňa tento výpis a teda uvedenú čiastku nespochybnila.

Podľa vyjadrenia navrhovateľa predmetom vyporiadania mal byť aj dlh voči Bytovému družstvu Spišská Nová Ves v sume 209,79 EUR a to v zmysle potvrdenia uvedeného subjektu zo dňa 16.3.2015 o tom, že takýto nedoplatok na byte č. 9 titulom neuhradenia preddavkov do fondu prevádzky, údržby a opráv, ako aj úhrad za plnenia a platby za správu existoval k 28.2.2013. Podľa správy Bytového družstva Spišská Nová Ves zo dňa 17.12.2015 však uvedený subjekt ku dňu 6.5.2013 na predmetnom byte nevykazoval žiaden nedoplatok.

V súvislosti s nadobudnutím bytu č. 9 navrhovateľ uviedol, že uvedený byt bol zakúpený za finančné prostriedky, ktoré získal od svojej sestry V. H., D. XX.X.XXXX, ktorá ho vyplatila po smrti ich otca čiastkou z rodičovského domu, v ktorom ostala bývať. Na pojednávaní dňa 4.5.2015 uviedol, že z uvedenej čiastky, ktorú od sestry obdržal táto bola v sume 36.000,- Sk použitá na odkúpenie bytu, suma 4 x po 15.000,- Sk bola použitá na zakúpenie zájazdu do Tunisu a tiež časť prostriedkov bola použitá na stavebné sporenie pre ich synov.

Odporkyňa v tejto súvislosti uviedla, že oni mali finančné prostriedky na zakúpenie tohto bytu, takže podľa nej nemuseli byť zakúpené z peňazí, ktoré mu mala poskytnúť sestra.

Bola predložená písomná dohoda o vyplatení z rodičovského domu podpísaná medzi navrhovateľom a V. H., F. U., potvrdená podpismi troch ďalších osôb a to M. H., D. X.X.XXXX, O. U., D. XX.X.XXXX V. L. U., F. Š., D. XX.XX.XXXX, podľa ktorej dňa 13.6.2004 V. H., D. XX.X.XXXX vyplatila brata - navrhovateľa z rodičovského domu na ulici T. Č..W. XX, Z..Č.. XX, C. a to sumou 250.000,- Sk.

Svedkyňa V. H., D. XX.X.XXXX vo svojej výpovedi uviedla, že išlo o finančnú čiastku, ktorú mala zo svojho stavebného úveru v Prvej stavebnej sporiteľni. Takto vyplácala z rodičovského domu len navrhovateľa, nakoľko jej sestra má v uvedenom dome právo doživotného bývania.

Vyplatenie sumy 250.000,- Sk uvedenou svedkyňou navrhovateľovi potvrdila vo svojej výpovedi aj svedkyňa O. U. - ich sestra, ktorá v tejto súvislosti uviedla, že bola podpísaná na potvrdení ako svedok, pri poskytnutí týchto finančných prostriedkov, vie, že sestra si nato brala úver a podľa jej vedomostí za tieto peniaze bol zakúpený byt účastníkov, čo sa dozvedela od navrhovateľa, s ktorým sa o tom rozprávali.

Výplatu týchto finančných prostriedkov potvrdili aj svedkovia - synovia. Svedok L. U. uviedol, že má vedomosť o vyplatení sumy 250.000,- Sk otcovi - navrhovateľovi jeho sestrou, kedy konkrétne sa tak stalo, to už uviesť nevedel. Potvrdil tiež, že všetci štyria boli na dovolenke v Tunise, pričom podľa neho tento mal stáť cca 80.000,- Sk. Svedok M. U. vo výpovedi tiež potvrdil, že navrhovateľ od svojej sestry na finančné vyrovnanie dostal sumu 200.000,- Sk a vie to preto, lebo kade chodil o tom rozprával. Za tieto finančné prostriedky celá rodina šla do Tuniska za sumu 100.000,- Sk a zbytok peňazí a to asi po 50.000,- Sk bol použitý na stavebné sporenie pre neho a jeho brata.

Navrhovateľ uvádzal, že za trvania manželstva dostával od svojich rodičov finančné prostriedky a aj za týchto bola údajne zakúpená nehnuteľnosť - parcela registra „C“ číslo XXXX/XX o výmere 324 m², druh pozemku záhrady, zapísaná na Liste vlastníctvom č. XXXX, vedenom Okresným úradom Z. D. S., katastrálnym odborom, pre Okres Z. D. S., P. Z. D. S., G. Ú. Z. D. S..

Predložil Čestné prehlásenie svojej matky - O.Á. U., D.. X.XX.XXXX zo dňa 20.10.2014, podľa ktorého táto spolu so svojim nebohým manželom finančne vypomáhali navrhovateľovi od roku 1986 do 2012 v celkovej hodnote 260.000,- Sk (8.630,- EUR).

V tejto súvislosti svedkyňa O. U. - sestra navrhovateľa uviedla, že každý z nich (súrodencov) od rodičov samostatne obdržal sumu 260 000,- korún, či sa jednalo o československé, či slovenské koruny, to si už presne nepamätala. Od rodičov takto dostávali od 10.000,- do 30.000,- korún. Tieto sumy im rodičia vyplácali pri meninách a narodeninách, alebo tiež keď dostali dedičstvo po svojich rodičoch. Vyplácali im ich priamo do ruky. Svedkyňa nevedela presne vymedziť obdobia, kedy im tieto sumy boli vyplácané rodičmi, avšak podľa jej vyjadrenia určite im v čase, kedy navrhovateľ dostal byt, dali po 30.000,- korún. Rodičia mali tieto peniaze ušetrené, keďže nefajčili, nepili a nechodili ani na dovolenky. Kde ich mali uložené, to však uviesť nevedela a nevedela sa ani vyjadriť, či rodičia mali zavedený nejaký účet v peňažnom ústave. Tiež uvádzala, že im peniaze poskytovala aj ich prababka a to doláre až do svojej smrti do roku 1994. Pokiaľ ide o celkovú čiastku 260.000,- Sk, ktorú mal každý z nich obdržať od rodičov, sumu vedela uviesť preto, lebo si to asi zapisovali, pričom ona konkrétne si to určite zapisovala, avšak zoznam o poskytnutých týchto finančných prostriedkoch už nemá. Ich matka pracovala v spoločnosti Mäsospiš, pracovný pomer ukončila odchodom do invalidného dôchodku a bolo to pred rokom 2000. Ich otec pracoval v spoločnosti Strojsmalt Levoča, ako zvärač. Zamestnanie končil odchodom do invalidného dôchodku, kedy presne to bolo to nevedela uviesť, ale v roku 1994 zomrel. Nevedela sa vyjadriť ani k výške ich plátov a ani dôchodkov.

Svedkyňa V. H. - sestra navrhovateľa, v tejto súvislosti tak isto uviedla, že im ich rodičia poskytovali rôzne finančné čiastky, či už pri rôznych príležitostiach, alebo len tak, keď si nejakú sumu nasporili, pričom každému z nich takto poskytli čiastku spolu 260.000,- Sk na každého. Okrem toho dostávali finančné čiastky aj od starých rodičov. Prvé takéto finančné výpomoci od rodičov im boli poskytované od svadieb, keď sa vydávali prípadne navrhovateľ ženil. Vtedy mali pozakladané aj vkladné knižky, ktoré sa odovzdávali pri svadbách, na ktorých im sporili sumy od detstva a následne im poskytovali finančné sumy v hotovosti naraz, keď boli pri nich prítomní. Takto mali obdržať finančnú hotovosť od ich mamy, keď im umrela babka G. G., teda jej mama, a tiež po nebohom strýkovi P. U.. Tiež dostávali doláre od prababky, ktorá bola babka ich otca a ktorá dostávala rentu z Ameriky, a ktorá zomrela asi týždeň pred ich otcom. Tieto finančné prostriedky od svojich rodičov v danom období dostávali v rôznych hodnotách. K čiastke 260.000,- korún, ako sume, ktorú ostali od rodičov, dospeli tak, že si túto sumu vypočítali v súvislosti s týmto prebiehajúcim konaním, keď si spätne vybavovali, kedy a pri akých príležitostiach od rodičov tieto čiastky dostali.

Svedkyňa O. U., D.. X.XX.XXXX vo svojej výpovedi uviedla, že navrhovateľovi dali sumu 260 000,- korún, najprv to bolo československých a potom slovenských. Dávali mu tieto peniaze po rôznych čiastkách, dakedy 20.000,- korún, inokedy 30.000,- korún. Oni nepili, nefajčili, nechodili ani po dovolenkách, a tiež mali babku, ktorá poberala dôchodok z Ameriky a tá dávala peniaze jej nebohému manželovi. Že navrhovateľovi spolu s manželom poskytli čiastku 260.000,- Sk vie preto, lebo manžel si to písal a poznámky si odkladal do vetrovky, ktorú držal v skrini. Po jeho smrti však táto bola spálená. Tento záznam, ktoré si spisoval jej nebohý manžel videla a to asi rok pred jeho smrťou a vtedy na ňom bola uvedená suma 190.000,- Kčs, pričom išlo o sumu, ktorá bola odovzdávaná všetkým trom deťom spolu a teda šlo o sumu, ktorá bola rozdelená medzi všetky tri deti svedkyne.

Po roku 1994, kedy jej manžel zomrel si svedkyňa už nepísala žiadne zápisky a o tom, že navrhovateľovi a jeho sestram poskytla celkovo čiastku 260.000,- Sk, uvedenú v jej čestnom prehlásení z roku 2014 vedela z toho, že si odovzdávanie súm zapisovala jej staršia dcéra O. U.. Každému z ich detí bola takto poskytnutá čiastka 260.000,- Sk a teda, či už sama alebo spolu s nebohým manželom poskytli svojim deťom celkovú sumu 780.000,- Sk. S manželom mali peniaze na knižke a keď tento zomrel, tak ich z tejto knižky vybrali, v ktorej banke si viedli túto vkladnú knižku uviesť nevedela. Po smrti manžela nemala uložené už nijaké iné finančné prostriedky, ktoré by nemala spoločne s nebohým manželom. Takéto finančné čiastky poskytovali všetkým svojim deťom a ak ich poskytovali navrhovateľovi, tak boli určené

výlučne jemu samotnému. Dcéry vtedy bývali s nimi takže si zavolali len syna - navrhovateľa s tým, že im chcú nejaké peniaze dať. Čestné prehlásenie ňou bolo spísané potom, kedy odporkyňa začala pochybovať o tom, že navrhovateľovi dávali nejaké peniaze. K svojim príjmom uviedla, že v minulosti pracovala v mäso priemysle, kde sa jej príjem pohyboval vo výške 1.500,- korún. Jej manžel bol zväčša, ktorý predtým pracoval v Ostrave, kde mal pekný príjem, potom šiel pracovať do Strojsmaltu, kde mohol zarábať okolo 5.000,- korún slovenských. Ona šla do dôchodku v roku 1996 a poberá dôchodok vo výške 437,- EUR.

Zo zápisnice o prejednaní dedičstva po nebohom M.D. U., D.. XX.XX.XXXX a zomrelom dňa 16.11.1994 - otcovi navrhovateľa, spísanej dňa 23.2.1995, ktoré dedičské konanie sa viedlo u notára JUDr. Ľubomíra Barabáša pod sp.zn. D 14443/94, 3 D not 44/94 vyplynulo, že aktíva dedičstva po nebohom tvorili nehnuteľnosť nachádzajúca sa v katastrálnom území C. a zapísaná na Liste vlastníctva č. XXX, a to dom súpisné číslo XX stojaci na parcele č. 777/3 a parcela č. 777/3 - Zastavaná plocha o výmere 349 m² a parcela č. 777/1 - Záhrada o výmere 910 m² a to v polovici, a ďalej hnutelné veci a to 5 ks akcií IF Agrofond, a.s. ISIN: 1120000106 v nominálnej hodnote 5.000,- Sk a 5 ks akcií IF Biofond, a.s. ISIN: 1120000114 v nominálnej hodnote 5.000,- Sk. Predmetom prejednaní dedičstva po nebohom neboli žiadne peniaze a ani žiadna vkladná knižka. Všetky tieto aktíva nadobudla matka navrhovateľa - svedkyňa O. U., D.. X.XX.XXXX.

Následne po vyššie uvedenom nebohom poručiteľovi sa dodatočne pod sp.zn. D 645/96 prejednali ďalšie aktíva, ktoré neboli zahrnuté do prejednaní dedičstva po nebohom a síce práva nebohého vyplývajúce z II. vlny kupónovej privatizácie v nominálnej hodnote 1.000,-Sk a majetkový podiel poručiteľa v JEDNOTE SD, Spišská Nová Ves, členské číslo XXXX ku dňu smrti poručiteľa so zostatkom 5.681,- Sk. Aj v tomto prípade predmetom prejednaní dedičstva po nebohom neboli žiadne peniaze a ani žiadna vkladná knižka a aj v tomto prípade všetky tieto aktíva nadobudla matka navrhovateľa - svedkyňa O. U., D.. X.XX.XXXX.

Podľa § 143 Občianskeho zákonníka, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenmu nástupcovi pôvodného vlastníka.

Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vypořádanie podľa zásad uvedených v § 150.

Podľa § 149 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak sa vypořádanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

Podľa § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ak do troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedošlo k jeho vypořádaniu dohodou alebo ak bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nebolo na návrh podaný do troch rokov od jeho zániku vypořadané rozhodnutím súdu, platí, pokiaľ ide o hnutelné veci, že sa manželia vypořadali podľa stavu, v akom každý z nich veci z bezpodielového spoluvlastníctva pre potrebu svoju, svojej rodiny a domácnosti výlučne ako vlastník používa. O ostatných hnutelných veciach a o nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. To isté platí primerané o ostatných majetkových právach, ktoré sú pre manželov spoločné.

Podľa § 149 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení zák.č. 379/2008 Z.z. účinného od 1.11.2008, ak sa po vypořadání bezpodielového spoluvlastníctva manželov rozhodnutím súdu alebo dohodou objaví majetok, ktorý nebol zahrnutý v rámci vypořadania, platí preň domnienka uvedená v odseku 4.

Podľa § 879k Občianskeho zákonníka, ustanovenia § 149 ods. 5 sa použijú na vypořadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ak rozhodnutie súdu nadobudlo právoplatnosť alebo dohoda medzi manželmi bola uzavretá po 31. októbri 2008.

Podľa § 150 Občianskeho zákonníka, pri vypořadání sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil

na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

Vykonaním dokazovaním mal súd preukázané, že bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov zaniklo dňom 6.5.2013, t.j. dňom právoplatnosti rozsudku o rozvoze ich manželstva. Ustanovením § 143 Občianskeho zákonníka je vymedzený predmet bezpodielového spoluvlastníctva, ktorý tvoria všetky veci, ktoré nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva zákonom dovoleným spôsobom, a ktoré existovali ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov.

V prípade účastníkov v tomto konaní, tento predmet ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov tvorili tie hnutelné veci, na ktorých sa zhodli, že patria do ich bezpodielového spoluvlastníctva. Šlo o veci, o ktorých v tomto prebiehajúcom sporovom konaní účastníci tohto sporového konania uzavreli dňa 31.8.2015 písomnú dohodu, v ktorej sa zhodli jednak na tom, ktoré z týchto vecí patria do ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov, a jednak si tieto nimi vymedzené veci aj vzájomne podelili a to tak, že do výlučného vlastníctva navrhovateľa pripadla obývačková stena, Hi-Fi veža značky Panasonic, televízor značky Panasonic, DVD prehrávač, chladnička s mrazničkou, mikrovlnná rúra, plynová pec s teplovzdušnou rúrou, zariadenie celej spálne, automatická práčka značky Whirpool, a stropné svietidlo v obývačke, a do výlučného vlastníctva odporkyne rohová kuchynská lavica, kožená sedacia súprava 3+1+1. Zároveň sa účastníci dohodli na takomto ich vyporiadaní bez akéhokoľvek nároku na prípadnú vzájomnú finančnú kompenzáciu.

Je zrejmé, že predmetná dohoda účastníkov má charakter dohody o čiastočnom vysporiadaní majetku patriacom do bezpodielového spoluvlastníctva manželov- účastníkov konania. Už pred novelou Občianskeho zákonníka č. 131/1982 Zb. sa objavovali názory, ktoré určitým spôsobom odobrili aj čiastočné dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva. Ide predovšetkým o právny názor vyslovený v rozhodnutí R 62/74, podľa ktorého nemožno vylúčiť, že bezpodieloví spoluvlastníci, npr. v písomne uzavretej dohode o vyporiadaní menovite uvedú len niektoré veci alebo iné majetkové hodnoty, a to, komu z nich pripadnú. Tento právny názor rešpektuje tie prípady, keď samotní účastníci dohody nepoznajú, resp. nie sú si istí, čo všetko patrí do ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Po účinnosti zákona č. 131/1982 Zb., ktorým sa menil a dopĺňal Občiansky zákonník a upravovali niektoré ďalšie majetkové vzťahy, sa v súdnej praxi ale i v doktríne začal uplatňovať výklad, že dohodu možno urobiť i ohľadne čiastočného vysporiadania bezpodielového spoluvlastníctva. V takomto prípade sa manželia dohodnú iba o časti majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva, príp. môžu vysporiadanie urobiť aj niekoľkými čiastkovými dohodami. Bol ustálený názor, že dohody o čiastočnom vysporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva nespôsobujú do budúcnosti neplatnosť takejto dohody, pretože ustanovenie § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka zavedené uvedenou novelou umožnilo, aby sa zákonná domnienka vysporiadania vzťahovala aj na tú časť majetku, o ktorej sa buď manželia nedohodli, alebo ani nepodali návrh na vysporiadanie ich zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva súdom. Na základe uvedeného možno vyvodíť, že dohody o čiastočnom vysporiadaní sú možné a platné a nemali by byť prekážkou pri vysporiadaní spornej časti bezpodielového spoluvlastníctva súdom; naopak manželom by mala byť daná možnosť vysporiadať sa aj čiastočne, t.j. mala by sa plne rešpektovať ich vôľa o čiastočnom vyporiadaní, resp. aj súd v konaní o vysporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva by mal oboch účastníkov nabádať na uzavretie dohody, a to aj dohody o čiastočnom vysporiadaní.

(Fekete, I: Občiansky zákonník. 2. Zväzok (Vecné práva, Zodpovednosť za škodu a za bezdôvodné obohatenie). Veľký komentár, 2. Aktualizované a rozšírené vydanie. Bratislava: Eurokódex 2015, str. 369- 370).

Podstatnou náležitosťou dohody o čiastočnom vysporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva je ustanovenie o vyrovnaní podielov. Pri ďalšom vysporiadaní, ktorým má byť vysporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva uzavreté, neprichádza do úvahy revízia správnosti ustanovení pôvodnej dohody o vysporiadaní časti spoločného majetku, prípadne spoločných záväzkov, či správnosti ustanovení dohody o vyrovnaní podielov. (Fekete, I: Občiansky zákonník. 2. Zväzok (Vecné práva, Zodpovednosť za škodu a za bezdôvodné obohatenie). Veľký komentár, 2. Aktualizované a rozšírené vydanie. Bratislava : Eurokódex 2015, str. 370).

Súd preto túto dohodu akceptoval a uvedené hnuteľné veci v tomto konaní už nevyporadúval.

V rámci svojich účastníckych výpovedí sa účastníci zhodli na tom, že do ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov patrili z nehnuteľnosti byt č. X, nachádzajúci sa na 5. poschodí, obytného domu súp. č. XXXX nachádzajúcom sa v katastrálnom území Mesta Z. D. S. D. X. H. Č.. X, stojaci na parcele registra „C“ č. XXXX/XX a k tomu bytu prináležiaci spoluvlastnícky podiel o veľkosti 276/10000 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach uvedeného bytového domu, ako aj na parcele registra „C“ č. XXXX/XX - druh pozemku: Zastavané plochy a nádvoría o výmere 501 m², to všetko podľa zápisu na Liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Z. D. S., odbor katastrálny. Uvedený byt účastníci konania nadobudli na základe Zmluvy o prevode vlastníctva bytu uzavretej dňa XX.X.XXXX medzi N. W. Z.Á. D. S. ako predávajúcim, podpis štatutára ktorého bol osvedčený dňa 5.10.2004, a účastníkmi tohto sporového konania ako kupujúcimi, kedy vklad ich bezpodielového spoluvlastníctva k tomuto bytu bol povolený dňa 26.10.2004 v katastrálnom konaní vedenom pod sp.zn. S. XXXX/XXXX. Podľa Článku VI. uvedenej zmluvy cena tohto bytu k 31.12.2004 bola 35.285,- Sk bola uhradená kupujúcimi predávajúcemu dňa 28.6.2004.

V tejto súvislosti bola predložená písomná dohoda o vyplatení z rodičovského domu zo dňa 13.6.2004 podpísaná medzi navrhovateľom a V. H., na základe ktorej mala byť navrhovateľovi vyplatená suma 250.000,- Sk. Podľa názoru súdu vykonaným dokazovaním a to výsluchom svedkov, predovšetkým oboch synov účastníkov bolo potvrdené, že k výplate takéhoto finančného obnosu navrhovateľovi došlo. Bolo síce sporné, ako sa s celou sumou naložilo, avšak súd zohľadňujúc jednotlivé výpovede dospel k záveru, že i pri akceptácii názorov, že časť tejto sumy bola použitá na úhradu dovolenky účastníkov a ich synov v Tunisku (kde sa vyjadrenia o sume nákladov na túto dovolenku pohybovali v rozmedzí od 60.000,- Sk /t.j. 4 x po 15.000,- Sk/ cez 80.000,- Sk až po 100.000,- Sk), zohľadnení o použití časti týchto prostriedkov na stavebné sporenie pre oboch synov (kde sa čiastka mala pohybovať po 50.000,- Sk na každého z nich), zostávajúci rozdiel predstavoval sumu cca 50.000,- Sk, ktorá bola schopná pokryť náklady na úhradu kúpenej ceny za predmetný byt, ktorá bola vo výške 35.285,- Sk. Že práve tieto finančné prostriedky mali byť použité na úhradu tejto kúpenej ceny hovorí aj vzájomná dátumová blízkosť ich získania (podľa písomnej dohody o vyplatení z rodičovského domu to bolo dňa 13.6.2004), ako i vyplácania predmetnej kúpenej ceny za byt (podľa Článku VI. uvedenej zmluvy cena bola uhradená kupujúcimi predávajúcemu dňa 28.6.2004). Navyše súdu nebol predložený žiaden relevantný dôkaz, že v tom čase účastníci konania disponovali inými finančnými prostriedkami vo väčšom objeme zodpovedajúcom výške tejto kúpenej ceny. Preto si súd na základe týchto dôkazov ustálil, že na kúpu predmetného bytu boli použité finančné prostriedky, ktoré navrhovateľ získal od svojej sestry a teda jeho výlučné prostriedky, a na základe uvedeného preto ďalej postupoval tak, že toto zohľadňoval.

V tejto súvislosti súd uvádza, že vo všeobecne platí a súdna prax jednotne vychádza z toho, že vec, ktorá bola obstaraná za trvania bezpodielového spoluvlastníctva z prostriedkov patriacich výlučne jednému z manželov (napr. z peňazí, ktoré mal už v dobe pred uzavretím manželstva alebo ktoré sám získal darovaním), sa nestáva predmetom bezpodielového spoluvlastníctva, ale je vo výlučnom vlastníctve toho, kto ju takto zadovážil. Tak je tomu v bežných prípadoch kúpy veci jedným z manželov z jeho výlučných zdrojov resp. prostriedkov, kedy od predávajúceho kupuje sám (vo svojom mene) pre seba a kedy sa druhý z manželov na takejto kúpe nijako nepodieľa. Odlišné dôsledky však nastávajú v prípade, kedy je síce kúpna cena celkom zaplatená z výlučných prostriedkov jedného z manželov, avšak kupujúcimi sú obaja manželia a obaja jasne prejavia vôľu nadobudnúť kúpenú vec do bezpodielového spoluvlastníctva. V tomto prípade výlučne "investujúci" manžel nekupuje vec pre seba, ale prejavuje vôľu k nadobudnutiu veci do bezpodielového spoluvlastníctva, a druhý manžel toto akceptuje. Táto vôľa oboch manželov je potom rozhodujúcou z hľadiska určenia, či vec patrí či nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva. Nie je zvláštneho rozdielu medzi touto situáciou a situáciou, kedy dve osoby kúpia určitú vec za peniaze len jedného z nich s tým, že budú rovnodielnym podielovými spoluvlastníkmi. Týmito sa potom stávajú realizáciou platného prevodu vlastníctva ku kupovanej veci bez ohľadu na pomer nimi vynaložených prostriedkov na kúpu veci. (napr. rozsudok Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 22 Cdo 1658/98 zo dňa 19.04.2000, resp. rozsudok Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 22 Cdo 3596/96 zo dňa 19.04.2000).

V danom prípade i z obsahu písomnej Zmluvy o prevode vlastníctva bytu, uzavretej dňa 24.9.2004 bolo zrejmé, že ju ako kupujúci uzatvárajú obaja účastníci tohto sporového konania ako manželia, a teda prejav vôle týchto účastníkov konania nadobudnúť túto nehnuteľnosť do spoločného majetku bol zrejmy.

Napokon aj v rámci procesných vyjadrení v tomto konaní, či už písomných alebo ústnych, obaja účastníci zhodne prehlásili, že predmetný byt patrí do ich bezpodielového spoluvlastníctva.

Medzi účastníkmi nebola sporná ani zostatková hodnota uvedeného bytu, ktorá bola stanovená znaleckým posudkom L. A. H. Č. XXX/XXXX R. W. XX.XX.XXXX, na sumu 38.600,- EUR, obe účastnícke strany ju akceptovali a preto si ju osvojil aj súd.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že do ich bezpodielového spoluvlastníctva patrí tiež parcela registra „C“ č. XXXX/XX - druh pozemku: Záhrady o výmere 324 m² v k.ú. Z.Á. D. S., podľa zápisu na Liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Z. D. S., odbor katastrálny.

Navrhovateľ tvrdil, že aj táto nehnuteľnosť bola účastníkmi nadobudnutá za jeho výlučné finančné prostriedky. S tým sa však súd nestotožnil, nakoľko nebol predložený taký relevantný dôkaz, ktorý by uvedenú skutočnosť nespochybniteľne potvrdzoval. Uvedenú nehnuteľnosť účastníci nadobudli na základe kúpenej zmluvy zo dňa 15.3.1999 za kúpnu cenu 4.417,- Sk. Zo strany navrhovateľa nebol predložený taký dôkaz, ktorý by jednoznačne preukazoval, že v tom čase navrhovateľ získal taký finančný obnos, ktorý by bol predstavoval jeho výlučné finančné prostriedky (napr. darom, dedičstvom a pod.), ktoré by následne boli použité na zakúpenie tejto nehnuteľnosti.

Podľa názoru súdu, ak v konaní o vysporiadanie niektorý z účastníkov tvrdí, že tá-ktorá vec bola obstaraná za jeho výlučné prostriedky, musí toto svoje tvrdenie preukázať hodnoverným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti. Dôkazné bremeno v tomto smere zaťažuje účastníka, ktorí tvrdí, že takýmito výlučnými finančnými prostriedkami v čase obstarania (kúpy) veci, ktorá patrí do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov nespochybniteľne disponoval a aj ich na toto obstaranie (kúpu) aj skutočne použil.

Súd za takéto dôkazy nepovažoval svedecké výpovede svedkyň O. U. V. V. H. - sestier navrhovateľa, ako aj O. U. - matky navrhovateľa, o poskytovaní finančných prostriedkov navrhovateľovi, nakoľko boli príliš všeobecné, bez osadenia bližšieho časového (dátumového) rámca a tiež bližšej konkretizácie poskytnutých súm, kedy sa tak malo diať predovšetkým so zreteľom na dátum nadobudnutia predmetnej nehnuteľnosti. Súd preto dospel k názoru, že ak došlo k úhrade kúpnej ceny za uvedené nehnuteľnosti dialo sa tak, zo spoločných prostriedkov oboch účastníkov.

Medzi účastníkmi nebola sporná ani zostatková hodnota uvedenej nehnuteľnosti, ktorá bola stanovená znaleckým posudkom L. A. H. Č. XXX/XXXX R. W. XX.XX.XXXX, na sumu 1.620,- EUR, obe účastnícke strany ju akceptovali a preto si ju osvojil aj súd.

I keď ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov v ich majetku už nefigurovalo osobné motorové vozidlo Peugeot 206+, VIN : VF32MKFWA9Y031048, EVČ: Z. XXXBP, súd však na zostatkovú hodnotu uvedeného vozidla, vo vzťahu ku ktorej sa účastníci zhodli, že táto predstavovala sumu 5.000,- EUR, prihliadal pri vyporiadaní ich bezpodielového spoluvlastníctva.

Vychádzal z toho, že ak v konaní o vyporiadanie niektorý z účastníkov tvrdí, že niektoré veci do vyporiadania nepatria, musí toto svoje tvrdenie preukázať hodnoverným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti. Dôkazné bremeno v tomto smere zaťažuje účastníka, ktorí tvrdí, že konkrétna vec alebo právo do vyporiadania nepatrí. Inak platí zásada, že veci existujúce za trvania manželstva účastníkov patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a treba ich vyporiadať. Rovnako tak dôkazné bremeno zaťažuje toho účastníka, ktorý tvrdí, že na spoločný majetok sa vynaložilo niečo z jeho oddeleného majetku. (porovnaj npr. uznesenie Krajského v Nitre, sp.zn. 25Co/5/2007- citované z Horváth, E : Judikatúra vo veciach bezpodielového spoluvlastníctva manželov, IURA EDITION, Bratislava 2008, str. 160).

V tomto konaní nebolo nespochybniteľne preukázané, že prevod uvedeného vozidla, ktorý uskutočnil dňa 3.1.2013, t.j. ešte pred zánikom bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov navrhovateľ na ich syna L. U., sa uskutočnil so súhlasom odporkyne.

Odporkyňa uvedenú skutočnosť popierala a namietala uvedený prevod a dožadovala sa vyporiadania aj tohto vozidla. Bolo na navrhovateľovi, aby predložil dôkaz o tom, že odporkyňa mala vedomosť o

uvedenom prevode a predovšetkým, že s týmto prevodom aj súhlasila. Takýmto dôkazom nemohlo byť samotné tvrdenie navrhovateľa, ako účastníka tohto sporového konania. Svedecké výpovede oboch synov účastníkov konania taktiež jednoznačne nepreukázali túto skutočnosť. Svedok M. U. popieral to, že by odporkyňa mala vedomosť a súhlasila s prevodom vozidla. Uvedenú skutočnosť nepotvrdil ani svedok L. U.Ň., pretože ten síce tvrdil, že matka teda odporkyňa o odpredaji tohto vozidla jeho osobe vedela, avšak ako sám uviedol túto informáciu mal len od svojho otca - navrhovateľa, pričom s matkou, teda odporkyňou sa na túto tému vtedy nerozprával. V konečnom dôsledku teda tento svedok sprostredkoval len to, čo mu uviedol navrhovateľ a teda len interpretoval vyjadrenie navrhovateľa, ktoré ako už bolo vyššie naznačené toto svoje tvrdenie ničím nedoložil.

Podľa § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka, bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov. V ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov; inak je právny úkon neplatný.

Podľa názoru súdu predaj hodnotnejšieho majetku, ktorým osobné motorové vozidlo rozhodne je, si vyžaduje súhlas aj druhého manžela, v tomto prípade odporkyne a to tým skôr, pokiaľ sa uvedené vozidlo prevádzalo za tak nízku hodnotu, ktorá zreteľne nezodpovedala cene vozidla a síce za sumu 1,- Euro. Keďže nebol preukázaný udelený súhlas zo strany odporkyne a táto vzniesla námietku neplatnosti tohto prevodu, bolo potrebné tento prevod tohto vozidla považovať za neplatný. V danom prípade sa jednalo o relatívnu neplatnosť právneho úkonu.

Relatívna neplatnosť právneho úkonu vznikne až v momente, keď dotknutá strana napadne takýto právny úkon námietkou neplatnosti. Relatívna neplatnosť právnych úkonov teda nenastáva priamo zo zákona, ako je to v prípade absolútnej neplatnosti. Relatívne neplatný právny úkon pôsobí, ako keby bol platný, ak nebol zbavený týchto následkov. Právnych následkov môže byť zbavený rozhodnutím súdu (či iného štátneho orgánu) alebo tým, že ho účastníci po vzájomnej dohode uznajú za neplatný. V období do dovolania sa neplatnosti platí domnienka platnosti právneho úkonu. Do tej doby sú dané všetky subjektívne práva a povinnosti účastníkov zmluvy, ktoré vznikli na základe dotknutého právneho úkonu. (Fekete, I: Občiansky zákonník. 1. Zväzok (Všeobecná časť). Veľký komentár, 2. Aktualizované a rozšírené vydanie. Bratislava: Eurokódex 2014 str. 394).

Neplatnosť tohto prevodu odporkyňa namietala už 24.10.2013, kedy v rámci záznamu z prejednávania dohody o vyporiadaní ich bezpodielového spoluvlastníctva medzi účastníkmi za prítomnosti ich právnych zástupcov namietala skutočnosť predaja uvedeného vozidla bez jej súhlasu a dožadovala sa vyplatenia polovičnej hodnoty z tohto vozidla. (čl. 41 spisu).

Na základe uvedeného teda by malo byť predmetné vozidlo predmetom vypořádávania.

Podmienkou vysporiadania vecí v konaní o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov je to, že v čase rozhodnutia súdu existujú a že v čase zániku spoločného majetku tvorili jeho súčasť. Ak jeden z bývalých manželov nakladal s vecami v rozpore so zákonom, nemožno k jeho protiprávnemu úkonu (ak je absolútne neplatný alebo, ak bola riadne doručená námietka relatívnej neplatnosti) prihliadať a vec je potrebné zahrnúť do vysporiadania a spravidla mu ju prikázať. Ak však vec ku dňu vyrovnania neexistuje a jeden z účastníkov zavinil, čo aj z nedbanlivosti, jej zánik, nemožno ju už do vysporiadania zahrnúť, je však potrebné prihliadnúť na túto skutočnosť pri určení výšky podielu, pretože ide o pochybenia pri hospodárení so spoločným majetkom, znižujúce zásluhy na jeho udržanie (§ 149 ods. 3 obč. zák.). (porovnaj ROZSUDEK Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 22 Cdo 3110/2010 ze dne 22.08.2011).

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že uvedené vozidlo podľa správy Okresného dopravného inšpektorátu v Spišskej Novej Vsi zmenilo následne držiteľa z osoby syna účastníkov tohto sporového konania - L. U. na ďalšiu tretiu osobu dňa 28.11.2014. Je teda zrejme, že ku dňu vypořádania ich, ako účastníkov konania, už nebolo ani vo vlastníctve ich syna a preto súd túto skutočnosť vyhodnotil tak, že ako keby táto veci neexistuje, pričom to zavinil navrhovateľ, preto súd v ďalšom prihliadol na túto skutočnosť pri určení výšky podielu, pretože ide o pochybenie pri hospodárení so spoločným majetkom, znižujúce jeho zásluhy na nadobudnutí ich spoločného majetku.

Súd zároveň prihliadol na pasíva, na ktoré sa má vziať zreteľ pri vyporiadávaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov - účastníkov konania existujúcich v čase jeho zániku, t.j. k 6.5.2013 a to na debetný zostatok na bankovom účte vedenom vo VÚB Banka, a.s., číslo účtu: XXXXXXXXXXXX/XXXX v sume 184,22 EUR, vykázaný ku dňu 31.3.2013, ktorého existencia ku zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov - účastníkov konania odporkyňa nespochybnila, a tiež na zostatok spotrebného bezúčelového úveru v Slovenskej sporiteľni, a.s. k uvedenému dátumu vo výške 3.104,78 EUR, vyplývajúci zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.3.2009, a zostatok spotrebného bezúčelového úveru vo VÚB Banke, a.s., k uvedenému dátumu vo výške 2.215,70 EUR, vyplývajúci zo Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ reg. číslo: XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 20.12.2011.

Naopak do týchto pasív, na ktoré sa má vziať zreteľ pri vyporiadávaní bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov, súd nezahrnul sumu 209,79 EUR, ktorej vyporiadania sa dožadoval navrhovateľ z titulu dlhu voči Bytovému družstvu Spišská Nová Ves, pretože tento dlh podľa správy Bytového družstva Spišská Nová Ves zo dňa 17.12.2015 ku dňu 6.5.2013 neexistoval, keďže na predmetnom byte uvedený subjekt k tomuto dátumu nevykazoval žiaden nedoplatok.

Podľa správy vyššie uvedených bánk však zostatky na uvedených úveroch ku dňu rozhodovania súdu v tomto konaní už neexistovali.

Podľa potvrdenia Slovenskej sporiteľne, a.s., zo dňa 1.4.2015 vyššie uvedený úver z tejto bankovej inštitúcie bol zrušený dňa 20.3.2015, pričom za obdobie od 23.3.2009 do 20.10.2014 bol splácaný bezhotovostne z účtu č. 0101213654/0900 vedeného na meno navrhovateľa a dňa 3.11.2014 bol splatený bezhotovostne z účtu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedeného na meno navrhovateľa. Z potvrdenia VÚB Banky, a.s., zo dňa 25.3.2015 zase vyplynulo, že pohľadávka tejto banky voči účastníkom bola predčasne splatená dňa 14.11.2014 z účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX navrhovateľom. V oboch prípadoch nebolo sporné, že splatenie týchto úverov zrealizoval navrhovateľ a to už po zániku bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov, teda z vlastných prostriedkov. Medzi účastníkmi nebolo sporné že aj debetný zostatok na bankovom účte vedenom vo VÚB Banka, a.s. číslo účtu: XXXXXXXXXXXX/XXXX v sume 184,22 EUR, bol ku dňu rozhodovania súdu uhradený a že túto úhradu zrealizoval navrhovateľ.

Ustálenej súdnej praxi tiež zodpovedá, že ak bol spoločný dlh účastníkov splatený až po zániku ich spoločného majetku, potom v prípade, že bol splatený pred rozhodnutím súdu o vysporiadaní, žiadnemu z účastníkov sa na zaplatenie neprikazuje. To je v súlade so zásadou, že možno prikázať len existujúce majetok; nemožno teda rozhodnutím súdu (výrokom jeho rozhodnutia) prikazovať už uhradený dlh, či zaniknutú pohľadávku rovnako ako zničenú vec. Ak sa však niektorý z manželov po rozvoze manželstva podieľal na zaplatení spoločného dlhu už zo svojich výlučných prostriedkov, má právo na ich náhradu v zmysle § 149 ods. 2 druhej vety Občianskeho zákonníka. Táto eventuálna skutočnosť sa potom premietne do výroku o povinnosti jedného z manželov zaplatiť určitú sumu druhému na vyrovnanie ich podielov. Porovnaj Rozsudek Nejvyššího soudu ČR zo dňa 03.10.2006, sp. zn. 22 Cdo 14/2006, resp. tiež Fekete, I : Občiansky zákonník. 2. Zväzok (Vecné práva, Zodpovednosť za škodu a za bezdôvodné obohatenie). Veľký komentár, 2. Aktualizované a rozšírené vydanie. Bratislava: Eurokódex 2015, str. 382).

Vzhľadom na tento záver preto vyššie uvedené do vyporiadania zahrnuté pasíva už nemohli byť premietnuté do výroku rozsudku, avšak súd na ne prihliadol tak, ako to ďalej bude uvedené pri stanovení výšky sumy, na zaplatenie ktorej zaviazal navrhovateľa voči odporkyňi.

Vzhľadom na vyššie uvedené tak ku dňu právoplatnosti rozvozu manželstva účastníkov, kedy zaniklo aj ich bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, t.j. k 6.5.2013, hodnota aktív tvoriacich bezpodielového spoluvlastníctva manželov predstavovala sumu 45.220,- EUR, kedy ich tvorila zostatková hodnota bytu č. X a s ním spojeného spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu a príslušnej parcele, zapísaných z na Liste vlastníctva č. XXXX, ktorá bola 38.600,- EUR, ďalej zostatková hodnota parcely registra „C“ č. XXXX/XX zapísanej na Liste vlastníctva č. XXXX, ktorá bola 1.620,- EUR a zostatková hodnota osobného motorového vozidla Peugeot 206+, VIN: VF32MKFWA9Y031048, I. : Z. XXXBP v sume 5.000,- EUR.

Hodnotu pasív predstavovala suma 5.504,70 EUR, ktorú tvorili debetný zostatok na bankovom účte vedenom vo VÚB Banka, a.s. v sume 184,22 EUR, zostatok spotrebného bezúčelového úveru v Slovenskej sporiteľni, a.s. vo výške 3.104,78 EUR a zostatok spotrebného bezúčelového úveru vo VÚB Banke, a.s., vo výške 2.215,70 EUR.

Celková hodnota bezpodielového spoluvlastníctva manželov - účastníkov tohto konania tak predstavovala sumu 39.715,30 EUR (45.220,- EUR - 5.504,70 EUR).

Následne súd podľa § 150 Občianskeho zákonníka ustálil podiely oboch účastníkov. V zmysle tohto ustanovenia sa vychádza z toho, že pri vypořádání bezpodielového spoluvlastníctva manželov sú podiely oboch manželov rovnaké. Stanovenie rozsahu a ocenenia majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je predpokladom pre určenie hodnotových podielov oboch manželov. K určeniu výšky hodnoty podielov z bezpodielového spoluvlastníctva manželov pripadajúcich na účastníkov je však potrebné ešte uplatniť postup predvídaný v § 150 Občianskeho zákonníka druhá veta.

Podľa § 150 Občianskeho zákonníka druhá veta, každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok.

To znamená, že pre určenie výšky podielov každého z manželov je potrebné teda odpočítať všetko to, čo každý z manželov vynaložil zo svojho na spoločný majetok, a na druhej strane pripočítať všetko to, čo zo spoločného majetku sa vynaložilo na výlučný majetok toho-ktorého z manželov, a následne z takto uskutočneného prepočtu ustáliť výšku podielu, ktorý ma pripadnúť na toho-ktorého z manželov - účastníkov sporového konania. (Rozhodnutie NS ČSSR s.zn. 8 Cz 36/69).

Vzhľadom na uvedené si súd najprv ustálil, čo tvorilo výlučné prostriedky toho-ktorého z účastníkov, ktoré boli za trvania ich manželstva vnesené do ich spoločného majetku.

V danom prípade sa jednalo o sumu 1.171,25 EUR (t.j. pôvodnú sumu 35.285,- Sk) ako sumu výlučných prostriedkov, ktoré vniesol navrhovateľ na úhradu kúpnej ceny za byt č. 9 účastníkov a ktoré pochádzali zo sumy 250.000,- Sk, ktorou ho vyplatila jeho sestra z rodičovského domu.

Na základe uvedeného preto súd následne pri stanovovaní výšky podielov jednotlivých účastníkov postupoval tak, že od vyššie uvedeného rozdielu aktív a pasív majetku účastníkov v sume 39.715,30 EUR odpočítal čiastku 1.171,25 EUR, ktorá predstavuje výlučné prostriedky vynaložené navrhovateľom na spoločný majetok.

Výsledná suma po uvedených korekciách predstavovala čiastku 38.544,05 EUR.

Podľa § 150 Občianskeho zákonníka veta prvá, pri vypořádání sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. V danom prípade mali účastníci z kvantitatívneho hľadiska nárok na rovnaké podiely, teda hodnotovo v sume 19.272,025 EUR (1 z 38.544,05 EUR).

Súd sa nestotožnil s názorom navrhovateľa o tom, že by podiely účastníkov pri vysporiadaní nemali byť rovnaké a teda , že by jeho podiel mal predstavovať 2/3 a podiel odporkyne 1/3. Bol toho názoru, že pre takýto postup to nie sú dané žiadne výnimočné okolnosti.

Základnou zásadou pri vysporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva je zásada rovnosti (parity) podielov. Túto zásadu je povinný rešpektovať predovšetkým súd, ktorý na základe § 149 ods. 3 Občianskeho zákonníka vysporiadáva bezpodielové spoluvlastníctvo.

Podiely oboch manželov na majetku patriacom do bezpodielového spoluvlastníctva môžu byť stanovené aj inak ako v rovnakej výške. Súd pri určení výšky podielov prihliadne na hľadiská uvedené v tretej vete § 150 Občianskeho zákonníka, t.j. na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločného majetku. Výšku podielov manželov môžu ovplyvniť také okolnosti, ako je alkoholizmus, užívanie drog, výkon trestu odňatia slobody, bezdôvodné opustenie domácnosti, ľahkomyselné preberanie záväzkov. (Fekete, I : Občiansky

zákonník . 2. Zväzok (Vecné práva, Zodpovednosť za škodu a za bezdôvodné obohatenie). Veľký komentár , 2. Aktualizované a rozšírené vydanie. Bratislava : Eurokódex 2015, str. 397- 398).

Výnimočné priznanie väčšieho podielu pri vysporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov nemožno odôvodniť väčšími zásluhami o vytvorenie majetku, ak mal jeden z manželov na to lepšie predpoklady, (vzhľadom na svoje vzdelanie, schopnosti, profesiu, zdravie a pod.) než druhý manžel, ktorému však nemožno vytknúť, že pri starostlivosti o rodinu, pri nadobúdaní a udržiavaní spoločných vecí, pri starostlivosti o dieťa a pri zaobstarávaní spoločnej domácnosti nevyužíval svoje schopnosti a možnosti. Prichádzalo by to do úvahy v prípadoch, ak by jeden z manželov nevyužíval pri nadobúdaní a udržiavaní spoločných vecí, pri starostlivosti o deti a rodinu a pri zaobstarávaní spoločnej domácnosti svoje schopnosti a možnosti a svoje povinnosti by neplnil riadne alebo v prípadoch, v ktorých žili manželia oddelene a nadobudli veci do bezpodielového spoluvlastníctva, napr. vo svojich oddelených bydliskách. (Sborník stanovisek, zpráv o rozhodnutí soudu a soudních rozhodnutí Nejvyšších soudu ČSSR, ČSR a SSR 1970-1983, IV, ŠEVT Praha 1986, str. 499-500).

Ani jeden z takýchto predpokladov nebol na strane odporkyne preukázaný.

Navrhovateľ už vo svojom návrhu na uplatnenie disparity podielov poukázal na skutočnosť, že pre takýto spôsob vyporiadania hovorí spôsob nadobudnutia nehnuteľností. Na túto skutočnosť však reaguje úprava § 150 druhá veta Občianskeho zákonníka, podľa ktorej každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. To znamená, že ide o prípadné vyporiadanie investícií z výlučného majetku jedného z manželov na spoločný majetok oboch, čo sa však neprejaví vo forme disparity podielov účastníkov konania, ale vo forme príslušného zápočtu, či odpočtu konečnej čiastky, ktorú si majú medzi sebou účastníci finančne vysporiadať. Súd v tomto konaní na to prihliadal v prípade bytu č. 9, po tom, čo došiel k záveru, že na úhradu kúpenej ceny boli použité výlučné prostriedky navrhovateľa a vysporiadal sa s tým následne pri stanovení výšky jeho finančného plnenia. V prípade parcely registra „C“ č. XXXX/XX- zapísanej na Liste vlastníctva č. XXXX („Záhradky“) nemal preukázané použitie takýchto výlučných prostriedkov a tak ju vyporadúval spôsobom bližšie popísaným v tomto rozsudku.

Pokiaľ šlo o navrhovateľom tvrdené poskytovania finančných plnení a darov od jeho rodičov, súd v tejto súvislosti poukazuje na zjavne nezrovnalosti k tvrdeniam o ich poskytnutí. Predovšetkým ich samotná výška je sporná. Navrhovateľ tvrdil, že mal od svojich rodičov obdržať čiastku 260.000,- Sk. Samotná výška sumy však bola pôvodne doložená len čestným prehlásením jeho matky, neskôr aj výpoveďami svedkýň a jeho matky. Avšak práve výpoveď matky navrhovateľa vzbudzuje pochybnosti o konečnej výške uvedenej sumy.

Ako sama uviedla, rok pred smrťou jej manžela - otca navrhovateľa, mala byť všetkým trom deťom, teda navrhovateľovi a jeho dvom sestrám, čiastka 190.000,- Sk spolu. Keďže otec navrhovateľa zomrel dňa 16.11.1994, je zrejme, že tento údaj bol viazaný na rok 1993. To znamená, že za sedemročné trvanie manželstva navrhovateľa (t.j. od 1986 do 1993), tomuto bola zo strany oboch jeho rodičov poskytnutá čiastka 63.333,- Korún (190.000,-Sk : 3). Následne po smrti otca navrhovateľa samotná matka navrhovateľa, v tom čase už dôchodkyňa, mala všetkým trom deťom spolu už vyplácať čiastku 590.000,- Sk, čo je dosť výrazný nepomer. Podľa vyjadrenia tento svedkyňa mala časť týchto prostriedkov mať uložených s manželom na vkladnej knižke a keď tento zomrel, tak ich z tejto knižky vybrala. V dedičskom konaní po nebohom otcovi navrhovateľa, ktoré prebiehalo u notára JUDr. L. N. pod sp.zn. D 14443/94, 3 D not 44/94, sa však žiadna vkladná knižka a ani žiadne peniaze nespomínali. Iný dôkaz o existencii takej to vkladnej knižky nebol súdu predložený. Samotnú výšku sumy neustalovala matka navrhovateľa, ale jeho sestra. Súd bol toho názoru, že táto suma, ktorá mala byť poskytnutá navrhovateľovi za celé obdobie 1986 až 2012 je sporná.

Navyše už ako bol uvedené výnimočné priznanie väčšieho podielu pri vysporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov nemožno odôvodniť väčšími zásluhami o vytvorenie majetku, ak mal jeden z manželov na to lepšie predpoklady.

Preto si súd ustálil, že podiely oboch účastníkov majú byť v zásade rovnaké.

Za týmto vyporiadaním z kvantitatívneho hľadiska, teda za určením, čo tvorí masu majetku účastníkov, nasleduje vyporiadanie kvalitatívne, t.j. určenie, ktoré veci a pohľadávky z bezpodielového spoluvlastníctva manželov pripadnú každému z manželov. Pri určení, ktoré konkrétne veci alebo pohľadávky majú byť každému z manželov prisúdené nestanovuje zákon výslovne žiadne hľadiska. Určujúcim je zásadne účelné využitie veci tak, aby pokiaľ možno nebolo potrebné vyrovnanie podielov peňažitou čiastkou. Takýto postup však nie je bezpodmienečný. Preto možno napríklad v odôvodnených prípadoch prikázať do vlastníctva jedného z manželov vec z bezpodielového spoluvlastníctva manželov o získanie, či udržanie ktorej sa zaslúžil v prevažnej miere a to napriek tomu, že sa tým zvýši čiastka, ktorú je potrebné na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov zaplatiť. Na druhej strane za jedno z hľadísk pre prikázanie veci manželovi sa považuje spravidla aj dlhodobé užívanie veci týmto manželom po rozvoze. Tým sa zohľadňuje, že pri vyporiadávaní sa vychádza z ceny ku dňu zániku manželstva a že úžitkovú hodnotu veci spotreboval po rozvoze do doby vyporiadania len jeden z manželov.

Pokiaľ šlo o hnuiteľné veci, tieto si účastníci vyporiadali písomnou dohodou počas konania a teda týmito sa súd už nezaoberal.

Pokiaľ šlo o nehnuteľnosti a to ako byt č. 9 a k nemu prináležiaci príslušný spoluvlastnícky podiel, tak aj parcelu registra „C“ č. XXXX/XX zapísanú na Liste vlastníctva č. XXXX (t.j. „záhradku“). tieto súd prikázal do výlučného vlastníctva navrhovateľa, keďže tento predmetný byt obýva a záhradku užíva.

V súdnej praxi sa v konaniach o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva uplatňuje zásada, aby možno (najmä so zreteľom na dobu, ktorá uplynula od rozvodu manželstva, či na oddelenie bývanie manželov) boli veci prikázané tomu z účastníkov, ktorý ich mal naposledy v držaní a u ktorého došlo k ich amortizácii. (porovnaj rozsudok Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 22 Cdo 980/2003 zo dňa 2.12.2003).

Pokiaľ ide o zostatkovú hodnotu osobného motorového vozidla Peugeot 206+, VIN: VF32MKFWA9Y031048, I.: Z. XXXBP, ktorá podľa zhodného prehlásenia účastníkov predstavovala sumu 5.000,- EUR, túto hodnotu prisúdil ako pohľadávku prináležiacu navrhovateľovi, keďže tento uvedené vozidlo odpredal synovi účastníkov bez súhlasu odporkyne, ktorý ho následne previedol na tretiu osobu, a teda zavinil, že toto vozidlo už nemožno do vysporiadania zahrnúť, a toto z dôvodu pochybenia pri hospodárení so spoločným majetkom na jeho strane.

Bolo tiež preukázané, že po zániku bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov navrhovateľ uhradil debetný zostatok na bankovom účte vedenom vo VÚB Banka, a.s. v sume 184,22 EUR, zostatok spotrebného bezúčelového úveru v Slovenskej sporiteľni, a.s. vo výške 3.104,78 EUR a zostatok spotrebného bezúčelového úveru vo VÚB Banke, a.s., vo výške 2.215,70 EUR, a teda pasíva ku dňu rozhodovania súdu už neexistovali.

Podľa § 150 Občianskeho zákonníka druhá veta, každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok.

Navrhovateľovi tak vznikol nárok na vrátenie sumy 1.171,25 EUR, ktorá predstavuje výlučné prostriedky vynaložené navrhovateľom na spoločný majetok v podobe úhrady kúpnej ceny za byt, a tiež ním zrealizovaných úhrad na pasív - vyššie uvedených zostatkov v bankách v sumách 184,22 EUR, 3.104,78 EUR a 2.215,70 EUR.

Po zúčtovaní tohto reálneho majetku tak uvedeným vyporiadaním navrhovateľ nadobudol nehnuteľnosti v hodnote 40.220,- EUR, musel prijať do majetku zostatkovú hodnotu ním vyvedeného osobného vozidla z majetku účastníkov v sume 5.000,- EUR, nenadobudol žiadne pasíva, a vznikol mu nárok na vrátenie sumy 6.675,95 EUR, ktorá predstavovala jeho výlučné prostriedky ním vynaložené na spoločný majetok.

Pri zohľadnení skutočnosti, že jeho podiel z bezpodielového spoluvlastníctva manželov - účastníkov ma predstavovať sumu 19.272,025 EUR, mu tak vznikol preplatok nad uvedený podiel v sume 19.272,025 EUR (t.j. 40.220,- EUR + 5.000,- EUR - 6.675,95 EUR -19.272,025 EUR - presahujúca čiastka nad hodnotu jeho podielu.)

Naproti tomu po zúčtovaní reálneho majetku nadobudnutého týmto vyporiadaním u odporkyne, keďže hnutelné veci si účastníci vyporiadali samostatne, táto z týchto vyporiadanych vecí (nehnutelností a zostatkovej hodnoty vozidla) nenadobudla žiadnu a preto jej chýbajúca čiastka do hodnoty jeho podielu predstavovala práve uvedená suma 19.272,025 EUR.

Na vyrovnanie podielov z bezpodielového spoluvlastníctva manželov tak navrhovateľ má odporkyni vyplatiť sumu 19.272,025 EUR.

O trovách štátu spočívajúcich v nákladoch na úhradu faktúry č. 2000006077 v sume 24,- EUR od Slovenskej sporiteľne, a.s. za podanie správy o ich klientovi - navrhovateľovi, ktoré boli prefinancované z finančných prostriedkov štátu, súd vychádzajúc z § 148 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil, pokiaľ u nich nie sú predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov, rozhodol tak, že zaviazal oboch účastníkov k úhrade týchto trov štátu a to oboch vo výške 1 z tejto sumy, teda po 12,- EUR, a to do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Podľa položky 6 písm. b/ sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch v platnom znení, súdny poplatok z vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva predstavuje sumu 1.356,50 EUR t.j. 3 % z predmetu konania, pričom hodnota majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva bola určená vo výške 45.220,- EUR (t.j. suma aktív). Súd zaviazal oboch účastníkov k úhrade súdneho poplatku z vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva a to každého rovnako vo výške po 678,50 EUR, do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Bral pritom do úvahy, že vzájomné vyporiadacie podiely im určil rovnaké.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Navrhovateľ a súd zaviazal zaplatiť odporkyni na vyrovnanie podielov sumu 19.272,03 EUR. Vzhľadom na výšku uvedenej sumy, súd uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi túto sumu v dlhšej lehote, než trojdňovej lehote a to do 6 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku. Súd má za to, že ide o dobu primeranú na zadováženie finančných prostriedkov. Dlhšiu lehotu súd určil podľa citovaného ustanovenia aj na úhradu súdneho poplatku z vyporiadania, poukazujúc na ich výšku.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Súd rozhodol o trovách konania v zmysle citovaného § 142 ods. 2 O.s.p. a žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

Navrhovateľ sa v tomto konaní domáhal, aby súd vyporiadal jeho bezpodielového spoluvlastníctvo s odporkyňou tak, že on nadobudne do výlučného vlastníctva nehnuteľnosti, hnutelné veci bližšie špecifikované v jeho návrhu mali pripadnúť do výlučného vlastníctva odporkyne a on mal byť zaviazaný povinnosťou zaplatiť odporkyni na vyrovnanie podielov sumu 7.000,- EUR.

Naproti tomu odporkyňa požadovala, aby súd ich bezpodielové spoluvlastníctvo vyporiadal tak, že prikáže navrhovateľovi do jeho výlučného vlastníctva nehnuteľnosti, hnutelné veci, aby pripadli do vlastníctva toho z účastníkov konania, ako ich teraz resp. po rozvode užívajú, pokiaľ ide o pôžičky uvedené v návrhu, žiadala, aby tieto splácal, ak nie sú ešte splatené po rozvode, navrhovateľ a v súvislosti s vyplatením podielu z titulu vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva žiadala, aby jej bol navrhovateľ povinný zaplatiť 20.000,- EUR.

Je teda zrejmé, že návrhy oboch účastníkov nezodpovedajú tomu, akým spôsobom súd nakoniec vysporiadal ich bezpodielové spoluvlastníctvo a je teda zrejmé, že žiaden z účastníkov nemal výraznejší úspech v tejto veci. Preto súd o trovách konania rozhodol tak, ako je to uvedené v VI. výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia toto rozsudku, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 a ods. 2 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia. Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, trovy výkonu rozhodnutia o výchove maloletých detí, sumy uložené ochrannými opatreniami v trestnom konaní, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci. (Zákon č. 65/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov.)